

מה זכה פהן להקרא מלאך ה' צבאות? אמר רבי יהודה, מה מלאך ה' צבאות פהן למעלה, אף כהן מלאך ה' צבאות למטה. וכי הוא מלאך ה' צבאות למעלה? ותיאל יט זה מיקא"ל השר הגדול, שבא מחסד של מעלה, והוא כהן גדול של מעלה. כביכول כהן גדול של מטה נקרא מלאך ה' צבאות, משום שבא מחד החסד. מהו חסד? רחמים תועך רחמים. ומשום לכך כהן לא נמצא מצד הדין. מה הטעטם זכה כהן לחסד? בಗל היראה. וזה שפטות (וחלים ק) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו.

מהו עולם ועו"ם? אמר רבי יצחק, כמו שהתקנו בחרדר הקדוש, עולם אחד, ועו"ם שנים. אמר רבי חייא, אם כך, מן העולם ועד העולם צריך לו להיות! אמר לו, שני עולמות הם, וחזרו להיות אחד. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק, עד מתי תסתם בדבריך? מן העולם ועד העולם כללו של סוד עליון, אדם שלמעלה ואדם שלמטה, והינו עולם ועו"ם. וכחות ימי עולם, וכחות שנות עולם, והרי פרשוו בחרדר הקדוש העליון.

על יראיו - של מי שהוא ירא חטא, נקרא אדם. מתי? אמר רבי אלעזר, שיש בו יראה, עונה, חסידות, כלל של הפל.

אמר רבי יהודה, והרי שנינו, אדם כלל זכר ונקבה. אמר לו, וראי בה זה בכלל של אדם, שמי שמתהבר זכר ונקבה, נקרא אדם, ואנו יראו חטא. ולא עוד, אלא ששותה בו עונה. ולא עוד, אלא זכר ונקבה, אין בו לא יראה ולא עונה ולא חסידות. ומשום לכך נקרא אדם כלל הפל. ובין

כהן להקרא מלאך יי' צבאות. אמר רבי יהודה, מה מלאך יי' צבאות, כהן למעלה, אף כהן מלאך יי' צבאות למטה.

ימאן הוא מלאך יי' צבאות למעלה. זה מיקא"ל השר הגדול, דאתני מחסד של מעלה, והוא כהן גדול של מעלה, כביכול, כהן גדול דלפתא, אקרי מלאך יי' צבאות, משומ דאתני מسطרא דחסד. מהו חסד. רחמי גו רחמי. ובגין לכך, כהן לא אשתח מسطרא דדין. מי טעמא זכה כהן לחסד, בגין דין. קרא הוא דכתיב, (תהלים ק) וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו.

עו"ם ועו"ם מהו. אמר רבי יצחק בפמה דאתהנו באדרא קדיישא, עולם חד, ועו"ם תרי. אמר רבי חייא אי הבי מון העולם ועד העולם מיבעי ליה. אמר ליה, תרי עליyi נינהו. ואתהדרו לחדר. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק עד מתי תסתום דבריך. מן העולם ועד העולם, כלל לא דרزا עלאה, אדם דלעילא, ואדם דלפתא, והיינו עולם ועו"ם. וכתיב ימי עולם, וכתיב שנות עולם, והוא איקמוה באדרא קדיישא עלאה.

על יראיו, הכל מאן דאיهو דחיל חטא, אקרי אדם. אימתי? אמר רבי אלעזר, דאית ביה יראה עונה חסידות, כלל לא דכלא.

אמר רבי יהודה, והא תנין אדם כלל דדבר ונוקבא. אמר ליה וראי היב הוא, בכלל אדים, דמן דאתהבר דבר ונוקבא, אקרי אדים, וכדין דחיל חטא. ולא עוד אלא שרייא ביה עונה. ולא עוד אלא דשריא ביה חסד. ומאן כלל אשתח דבר ונוקבא, לא הו ביה לא יראה ולא עונה ולא חסידות. ובגין לכך אקרי אדם כלל לא דכלא, ובין דאקרי אדם,